

Nr 365.

Av herr **Olsson** i Staxäng m. fl., angående beredande av tillfälle för samtliga innehavare av stödlån åt jordbrukare att återbetala lånen medelst utförande av förbättringsarbete.

1932, 1933 och 1934 års riksdagar hava anvisat anslag för utlämnande av ackordslån och stödlån åt jordbrukare. Bestämmelserna i ämnet hava av Kungl. Maj:t meddelats i kungörelser den 30 juni 1932 (nr 366), den 21 april 1933 (nr 135) och den 23 mars 1934 (nr 54). Beträffande stödlånen gällde, att de i viss utsträckning skulle anses oguldna, därest låntagaren utför förbättringsarbete å den av honom brukade fastigheten.

I motioner vid 1935 års riksdag (I: 190, II: 34) hemställdes att åtgärder måtte skyndsamt vidtagas för att bereda de stödlåntagare, vilka hava att kontant återbetala lånen, möjlighet att få gälda lånen medelst förbättringsarbete.

I jordbruksutskottets utlåtande (nr 43) tillstyrktes framställningen, varvid anfördes att ett medgivande att utföra förbättringsarbete i stället för kontant återbetalning bör lämnas allenast efter i varje särskilt fall verkställd prövning, att behov därav föreligger; och beträffande lån av 1932 års låneanslag torde medgivandet icke få avse högre belopp än att detsamma jämte belopp, ifråga om vilket motsvarande medgivande tidigare lämnats, uppgå till högst 750 kr. Vidare föreslog utskottet att i övrigt borde bestämmelserna avfattas i nära anslutning till vad centralnämnden i infordrat yttrande med anledning av motionerna föreslagit.

Riksdagen beslöt i enlighet med utskottets hemställan, och i Kungl. Maj:ts kungörelse den 5 april 1935 utfärdades bestämmelser i enlighet med riksdagens beslut och meddelades en ansökningstid från kungörelsens utfärdande till den 15 juni samma år.

Ett stort antal av ifrågavarande låntagare begagnade sig också av denna möjlighet att få gälda erhållet stödlån genom utförande av förbättringsarbete, men på grund av flera omständigheter, bl. a. felaktiga kostnadsförslag, måste ett stort antal ansökningar avslås. Talrika ansökningar ha emellertid under senaste tid inkommit till Kungl. Maj:t med anhållan att, trots ansökningstidens utgång, erhållet stödlån måtte få gäldas genom utförande av förbättringsarbete. Då riksdagen emellertid beslutat om en bestämd ansökningstid, torde detta möjligen ha stått som hinder för ett bifall till ifrågavarande ansökningar, varför dessa också i regel ha av Kungl. Maj:t avslagits.

Då ganska många av dessa låntagare, som vid förut lämnade ansökningstid ej begagnade sig av densamma, eller fingo avslag på sina ansökningar,

fortfarande befinna sig i svag ekonomisk ställning, torde en ny ansöknings-
tid förslagsvis två månader under detta kalenderår böra beredas ifråga-
varande låntagare efter samma grunder som tidigare.

Med stöd av vad sålunda anförts få vi hemställa,

att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla,
att de stödlåntagare, vilka tidigare icke erhållit tillstånd att
återbetala dem beviljade stödlån medelst utförande av för-
bättringsarbete, snarast måtte beredas tillfälle därtill.

Stockholm den 24 januari 1937.

Ernst V. Olsson,
Staxäng.

Adolf Wallerius.

David Larsson.